

Освіта є універсально визнаним правом кожної дитини, закріплене в законодавстві практично всіх країн. Кожна дитина має потребу в освіті, а це означає - потреба відчувати любов, бути керованим, стимульованим, навченим і одержувати допомогу в реалізації його або її інтелектуального, фізичного й емоційного потенціалів, що необхідні для забезпечення стійкого розвитку і гарантії усіх фундаментальних прав людини.

I –потреба в освіті

Освіта має найважливіше значення для майбутнього дитини. На момент народження, неврологічний розвиток ще не довершено, і цілий ряд можливостей для подальшого фізичного, психічного і соціального розвитку як і раніше залишається відкритим. Без підтримки ззовні, усі можливості можуть бути не реалізовані в повному обсязі, у результаті чого залишаються істотні пробіли. Без освіти, жодна дитина не стане соціальною особистістю, здатною жити разом з іншими і між ними.

Відповідальність за виховання дитини, у більшості випадків, є обов'язком батьків.

Держава несе відповідальність за стабільність і розмаїтість додаткових послуг протягом усього періоду обов'язкової освіти.

Дітям із серйозною неповноцінністю доводиться переборювати специфічні труднощі. У випадку дітей з аутизмом, ще в дитинстві або навіть у пренатальний період, у них видно аномалії розвитку, що торкаються фундаментальних здібностей дитини, зв'язані з комунікацією, сприйняттям і соціалізацією. З цієї причини, їхній розвиток, у більшому або меншому ступені, є нестабільними і повільним у порівнянні з їхніми однолітками, і їхнє середовище існування повинне взяти на себе роль компенсації.

Остаточний вплив на рівень розвитку дитини і ступінь самообслуговування, що буде досягнутий у зрілому вік, буде мати як початкова стадія розвитку хвороби (ступінь аутизму і ступінь порушення інтелектуального розвитку, наявність інших пов'язаних з ними генетичних захворювань), так і якість навколишнього середовища, у якому дитина функціонує, тобто, якість зовнішніх факторів і якості усіх видів освітньої діяльності.

Право на загальнодоступну або фахову освіту повною мірою відноситься до дітей, що страждають від психічних або фізичних недоліків, безвідносно захворювання. З метою зведення до мінімуму їхніх недоліків і навіть збільшення своїх можливостей, ці діти вимагають інтенсивного навчання, з урахуванням їх потреб і можливостей до навчання. Приймаючи до уваги таку патологію, як аутизм, що стала відомою завдяки Всесвітній організації охорони здоров'я, рекомендації з викладання дотепер не враховані в системах освіти в багатьох країнах.

II – Освітній підхід до людей, чия інвалідність вимагає спеціалізованої, комплексної і постійної допомоги з боку інших.

1-дитина

Дитина з обмеженими можливостями потребує всебічної підтримки від інших, у тому числі більшість дітей з аутизмом. Вона повинна користуватися спеціальними освітніми програмами, з обліком її когнітивних (пізнавальних) проблем, її слабких і сильних сторін, і особливих труднощів не тільки стосовно фізичних і психічних дефіцитів, але і тих, котрі пов'язані з її спілкуванням, існуванням у групі.

На додаток до мети освітньої політики, робота з дітей повинна бути приділена їхнім особистим і соціальним потребам, а також їхнім інтересам. Усі діти повинні мати доступ до освіти, незалежно від їхнього соціального статусу, економічних умов, місця проживання, статі, етнічної приналежності, фізичних здібностей тощо. Освіта повинна бути доступною для всіх дітей, незалежно від їхнього соціального статусу, економічних умов, місця проживання, статі, етнічної приналежності, фізичних здібностей тощо. Освіта повинна бути доступною для всіх дітей, незалежно від їхнього соціального статусу, економічних умов, місця проживання, статі, етнічної приналежності, фізичних здібностей тощо.